

Magyarok, keresztények és zsidók- magyar zsidó

Arany János
AZ ŐRÖK ZSIDÓ

Pihenni már. - Nem, nem lehet:
Vész és vihar hajt engemet,
Alattam a föld nem szilárd,
Fejem fölött kétélű bárd...
Tovább! tovább!

Az út, hová talpam nyomul,
Súlyed, ropog, átvékonyul;
Ónsúllyal a kolosszi lég
Elzúzna, ha megállanék...
Tovább! tovább!

Rettent a perc, a létező,
S teher minden következő;
Új léptem új kigyón tapod:
Gyülölöm a mát s holnapot...
Tovább! tovább!

Éhes vagyok: ennem iszony;
Láng az ital, midőn iszom;
Álmam szilaj fölrettenés,
Kárpit megőlj szívembe kés...
Tovább! tovább!

S melyet hazud a sivatag,
Mint délibáb: tó és patak;
Gyümölcs unszol, friss balzsamu:
Kívül arany, belül hamu...
Tovább! tovább!

Rohannom kell - s a földi boly
Mellettem gyorsan visszafoly:
Ködfátyol-kép az emberek:
Én egy arcot sem ismerek...
Tovább! tovább!

Oh, mily tömeg? s én egyedül,
Útam habár közé vegyül:
Érzem, mint csónak a habot,
Hogy átmenet mind rám csapott.
Tovább! tovább!

Az üstökös meg' visszatér,
Kiröppent nyíl oda is ér,
Az eldobott kő megpihen:
Én céltalan, én szüntelen
Tovább! tovább!

Pusztán folyam mért nem vagyok,
Hogy inna fel aszú homok!
Mért nem futó, veszett vihar,
Mely ormokon egyszer kihal...
Tovább! tovább!

Írigylem az ágról szakadt
Levélkét: hisz majd fennakad;
Írigylem az ördögszekért:
Árokba hull: céljához ért...
Tovább! tovább!

Szegény zsidó... Szegény szívem:
Elébb-utóbb majd megpihen.
Az irgalom nagy és örök,
Meggzán s átkom nem mennydörög:

Tovább! tovább!

(1860)

Reviczky Gyula:

ZSIDÓK, KERESZTELKEDJETER KII!

Ahasvér, az örök bolyongó
Sóhajt minden gettó előtt:
Hát meddig lesz még rajtam átok!
Mikor lelek már pihenőt. -
És titkos szózat zúg a légben:
Mindaddig nem fogsz megpihenni,
Míg egy gettónak lesz lakója... -
Zsidók, keresztelkedjeter ki!

Más istenünk van, más világunk!
Mi meg nem értjük Jehovát.
A régi istenek kivesztek;
Mit kísértsen csak ő tovább!
Villámszóró Zeus sem él már;
Alláht is látom útra kelni
Európából Ázsiába...
Zsidók, keresztelkedjeter ki!

A haragos Jehova meghalt;
Most szerető, jó Isten él.
Lehet-e Isten bosszuálló?
Kívánhat-é szemet-szemér'?
Tilthatja-é a nem zsidóval
Jót tenni, vele lakni, enni?...
Mondhatja-é: Gyűlöljed, öld meg!...
Zsidók, keresztelkedjeter ki!

Ezernyolcszáz és nyolcvan éve
Hogy Ahasvér, szegény bolond,
Elátkozottan, kitesztva
Ezen a földtekén bolyong.
Szánjátok őt meg; mert ha többé

Jehovát egy zsidó se zengi:
Ahasvér akkor fog pihenni...
Zsidók, keresztelkedjete ki!

1886.

<http://mek.oszk.hu/05800/05859/05859.htm#372>

JUHÁSZ GYULA (1883-1937)

Levél egy kivándorló kartársam után

Ki messze, messze mégy, kinek hajója már
Képzeletben talán London s Nyújkba jár
S megváltottad már az összes expressz jegyet,
Export íróársam, fogadd részvényemet.

Jó volt itthon lenni, amikor a Lipót
És egyéb városok közönsége hívott
Lámpák elé, mikor kifogták a lovat,
Mert lóvá tetted a jó publikumodat.

Jó volt itthon lenni, amikor a Fedák
Testére írt szerep oly fényesen bevált
S Mohamedhez a hegy, az amerikai
Ügynök jött a jogot előre váltani.

Jó volt itthon lenni, mikor a levelek
Hullottak elébed és mind szerelmesek,
Szobalány és kokott, báróné és grizett
Kérdezte epedőn: milyen a szárvized?

Jó volt itthon lenni, mikor a tantiém

Mind, mind neked jutott s a széles föld színén,
Hottentott, patagon, egész művelt világ
Bevette boldogan a te komédiád.

Most, hogy a kis haza megkisebbült nagyon
S kisebb, mint a haza, a várható haszon,
Most export cikk lesz a becses személyed is,
Itt hagysz bennünket ó, mily szörnyű Nemezis!

Hát menj, hiszen mehetsz, a bankot adhatod,
Nincs oly darab föld, hol ne keljen darabod,
Mi, megbocsáss, tovább is itthon maradunk,
Mert mi oly szegények és magyarok vagyunk!

1919